

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 10 października 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Orłonek

Protokolant: apl. aplikacji ogólnej Kamil Czyleko

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2016 r. S.

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko G. K.

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 35 892,41 zł (trzydzieści pięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt dwa złote i czterdzieści jeden groszy) z:

- odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, z tym że od 1 stycznia 2016 r. nie większymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie, od kwoty 33 299,76 zł (trzydzieści trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i siedemdziesiąt sześć groszy) od dnia 23 września 2015 r. do dnia zapłaty,

- odsetkami ustawowymi od kwoty 2 502,65 zł (dwa tysiące pięćset dwa złote i sześćdziesiąt pięć groszy) od dnia 30 września 2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki 495,52 zł (czterysta dziewięćdziesiąt pięć złotych i pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem kosztów postępowania;

III. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 1 346 zł (tysiąc trzysta czterdzieści sześć złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt: II C 1624/16

UZASADNIENIE

Pozwem, wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 30 września 2015 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zażądał zasądzenia na swoją rzecz od J. K. oraz G. K. kwoty 35892,41 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 23 września 2015 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty liczonymi od kwot kolejno 1587,75 zł oraz 914,90 zł, a także zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że powód zawarł z pozwanymi umowę kredytu (...) \ (...) z dnia 3 czerwca 2011 r. jednakże strona pozwana nie wywiązała się z ciężącego na niej zobowiązania terminowej spłaty kredytu. Podkreślono, że w związku z brakiem zapłaty zaległych rat powód wypowiedział przedmiotową umowę stawiając całą należność w stan wymagalności. Strona pozwana nie spłaciła wymaganej wierzytelności do dnia sporządzenia pozwu. Wskazano, że na

dochodzoną kwotę składają się: należność główna w kwocie 33299,76 zł jako niespłacony kapitał, kwota 1587,75 zł tytułem odsetek za okres korzystania z kapitału w wysokości 10%, kwota 914,90 zł tytułem odsetek za opóźnienie oraz kwota 90 zł tytułem opłat i prowizji.

Nakazem zapłaty z dnia 13.10.2015 r. (k. 7) działający przy Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziale Cywilnym Referendarz sądowy orzekł zgodnie z żądaniem powoda.

Wobec skutecznie wniesionego sprzeciwu pozwanego (k. 13) powyższe orzeczenie straciło moc, a sprawę – postanowieniem z dnia 21 stycznia 2016 r. (k. 23) - przekazano do rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądowi Rejonowemu Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie.

Pozwani zażądali oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na swoją rzecz od strony powodowej kosztów postępowania według norm przepisanych wskazując, że powód nie przedłożył wymaganej dokumentacji. Pozwani podkreślili, że roszczenie powoda nie zostało udowodnione a nadto jest przedwczesne bowiem powód nie wezwał pozwanych do zapłaty oraz nie doręczył oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu.

Pismem z dnia 25 maja 2016 r. (k. 48) powód podtrzymał wszelkie wnioski i twierdzenia w sprawie cofając jednak pozew w stosunku do J. K. bez zrzeczenia się roszczenia.

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2016 r. (k. 71) umorzono postępowanie w części w stosunku do pozwanego J. K..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank S.A. z siedzibą w W. prowadzi działalność bankową polegającą m.in. na udzielaniu kredytów. Uprzednio działalność tą bank prowadził pod (...) Bank (...) S.A. oraz (...) Bank S.A.

Dowód:

- odpis KRS, k. 60-64.

W dniu 3 czerwca 2011 roku powód zawarł z G. K. umowę o kredyt gotówkowy nr (...) \ (...).

W §1 umowy strony ustaliły wysokość udzielonego kredytu gotówkowego na kwotę 90000 zł. Ustalono, że kredyt udzielany jest na okres 60 miesięcy. Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wynosiła 15,40% w skali roku (§3 pkt 1). Za czynności bankowe Bank pobierać miał opłaty i prowizje zgodnie z (...) (§3 pkt 3 w zw. z §4). Od zadłużenia przeterminowanego Bank pobierać miał odsetki według zmiennej stopy w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (§8 pkt 2). Bank mógł wypowiedzieć umowę, jeżeli Kredytobiorca nie spłacił zadłużenia w terminach określonych w umowie

Dowód:

- umowa o kredyt gotówkowy, k. 53-57;

- harmonogram spłat, k. 56v-57.

G. K. nie spłaciła wszystkich rat kapitałowo-odsetkowych w terminach ustalonych treścią harmonogramu spłat. Wobec powyższego - pismem z dnia 18 maja 2015 r. - powód wypowiedział łączącą strony umowę kredytu.

Dowód:

- oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 52 oraz 68.

Kwota zaległości G. K. - w stosunku do powoda - związanych z brakiem spłaty wszystkich zobowiązań określonych w/w umową kredytową wynosi 35 892,41 zł, na co składa się kwota 33 299,76 zł tytułem niespłaconego kapitału, kwota 1 587,75 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 10% od dnia 5 lutego 2015

r. do dnia 28 lipca 2015 r., kwota 914,90 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10% od dnia 5 lutego 2015 r. do dnia 22 września 2015 r. oraz kwota 90 zł tytułem opłat i prowizji.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg (...) Bank S.A. w W..

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Podstawę zobowiązania pozwanej stanowiła umowa kredytu zawarta przez strony w dniu 3 czerwca 2011 r.

Zgodnie z art. 69 ust 1 prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Powód, jako dowód na poparcie swoich twierdzeń przedstawił wyciąg z ksiąg banku zawierający informację o podstawie prawnej i stanie zadłużenia a także umowę kredytową wraz z harmonogramem spłaty rat kredytu oraz pismo stanowiące wypowiedzenie umowy wraz dowodem odbioru korespondencji.

Wyciąg ten należało potraktować jako dokument prywatny. Zgodnie bowiem z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 marca 2011 r. (Dz.U.11.72.388) z dniem 5 kwietnia 2011r. art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665 j.t.) w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, został uznany za niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji RP.

Zauważyć w tym miejscu należy, iż nie wzbudziły wątpliwości Sądu przytoczone przez powoda okoliczności związane z treścią łączącego strony stosunku prawnego, datą jego powstania i wysokością zaległości pozwanego z tytułu umowy kredytu. W tym bowiem zakresie twierdzenia powoda znajdują odzwierciedlenie w dowodach z dokumentów, w tym umowy kredytowej i wyciągu z ksiąg bankowych. Nadto pozwana nie kwestionowała dowodów przedstawionych przez powoda, dlatego należało uznać je za w pełni wiarygodne.

Zarzut pozwanej, iż stron nie łączył jakikolwiek stosunek prawny Sąd uznał tym samym za niewiarygodny, nieoparty w jakimkolwiek materiale dowodowym i zredagowany jedynie na potrzeby niniejszego postępowania. Podobnie niewiarygodnym sąd uznał zarzut, iż powód nie doręczył G. K. wypowiedzenia umowy kredytowej i wezwania do zapłaty. Powód przedstawił bowiem potwierdzenie doręczenia wskazanej korespondencji.

Podkreślić przy tym należy, iż na etapie postępowania elektronicznego powód nie miał obowiązku dołączania dowodów lecz ich wskazania. Po skierowaniu sprawy na drogę postępowania zwykłego, powód w pierwszej czynności procesowej uzupełnił natomiast żądane dokumenty, wobec czego –wbrew twierdzeniom pozwanej - nie uchybił zasadzie koncentracji materiału dowodowego w procesie.

Co podkreślono wyżej, Sąd nie dopatrył się okoliczności świadczących o tym by dokumenty przedłożone przez Bank były pozbawione waloru wiarygodności. Sąd doręczył jednocześnie wskazane dokumenty pozwanej, która - mimo iż w sprzecznie wyrażała chęć uzupełnienia stanowiska po przedłożeniu przez powoda dokumentacji – pozostała bierna na dalszym etapie postępowania nie przedstawiając jakichkolwiek dowodów niweczających twierdzenia Banku. Powyższe należało zatem poczytywać za przyznanie racji twierdzeniom strony powodowej.

Reasumując, z dokumentów przedstawionych przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wynika, iż zaległość pozwanej wobec powoda z tytułu umowy kredytu wynosi łącznie 35 892,41 zł, na co składa się kwota 33299,76 zł jako niespłacony kapitał, kwota 1587,75 zł tytułem odsetek za okres korzystania z kapitału w wysokości 10%, kwota 914,90 zł tytułem odsetek za opóźnienie oraz kwota 90 zł tytułem opłat i prowizji. Przy tym wysokość naliczonych opłat i prowizji oraz skapitalizowanych odsetek kapitałowych i karnych pozostaje w zgodzie z postanowieniami umownymi i - w zakresie odsetek - nie przekracza odsetek maksymalnych.

O odsetkach orzeczono w oparciu o treść art. 481§ 1- 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Strony ustaliły wysokość odsetek za opóźnienie w płatności niespłaconego kapitału w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Ponieważ odsetki naliczane przez powoda zostały już częściowo skapitalizowane na dzień 22.09.2015 r. i dodane do roszczenia głównego, a zatem możliwość dalszego dochodzenia odsetek przysługiwała powodowi od dnia następnego tj. od 23.09.2015 r. Od skapitalizowanych już odsetek – w oparciu o treść art. 482§1 k.p.c. – powód mógł dochodzić również dalszych odsetek ustawowych od dnia wytoczenia powództwa.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w pkt I sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł punkcie II wyroku na podstawie przepisów art. 98 § 1 k.p.c. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w przepisie art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej na jej żądanie poniesione przez nią koszty procesu niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Strona powodowa wygrała spór w całości tym samym na jej rzecz należy się zwrot kosztów procesu, na które w niniejszej sprawie składała się kwota: 449 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 29,52 zł tytułem kosztów związanych z uwierzytelnionymi (przez notariusza) dokumentami. Tym samym sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 495,52 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 ze zm. (dalej: u.k.s.c.) - nieuiszczonymi przez powoda kosztami sądowymi obciążył pozwaną. Przepis art. 113 ust 1. u.k.s.c., regulujący obowiązek pokrycia przez strony kosztów sądowych poniesionych w procesie tymczasowo przez Skarb Państwa. Sąd w orzeczeniu kończącym winien obciążyć wskazanymi kosztami przeciwnika procesowego, o ile istnieją do tego podstawy przy odpowiednim stosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu (tj. przepisów art. 98 k.p.c. i następnych). Zważywszy na fakt, iż strona powodowa wygrała przedmiotową sprawę niewątpliwie brak było podstaw do obciążania jej nieuiszczonymi kosztami sądowymi na które składają się nieuzupełniona – a należna Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie - część opłaty od pozwu w kwocie 1346 zł.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w pkt III sentencji.